

Casa de la Vila

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Plaça de l'Ajuntament, 1
Alçada: 164

Coordenades:

Latitud: 41.4241092826169
Longitud: 1.786779015969282
UTM Est (X): 398622
UTM Nord (Y): 4586549

Classificació

Número de fitxa 08240 - 3
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XIX-XX
Any 1887
Autoria de l'element: Ubald Iranzo i Eiras
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 1663-I
Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 12 (30/09/2010).
Data aprovació: dj., 30/09/2010 - 12:00
Número inventari IPAC 2847
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Administratiu
Titularitat Pública

Titular: Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia (Plaça de l'Ajuntament, 1 08770, Barcelona)

Fitxes associades:

[Plaça de l'Ajuntament](#)

[Escut de l'antiga Casa del Comú](#)

Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)

Data de registre de la dl., 04/11/2024 - 13:30

fitxa:

Descripció

Es tracta d'un edifici de planta baixa, dos pisos, golfes i terrat. És de planta rectangular i destaca la seva llargada, que ocupa tot l'extrem d'una illa, vers a la profunditat. La façana es divideix en cinc cossos. L'enderrocament l'any 1945 de dos edificis que tancaven la plaça pel costat del carrer Sant Antoni (ca la Tiues), va deixar a la vista dos cossos més. Aquesta és la raó per la qual la torre del rellotge, més alta i sobresortint de la resta, presenta un aspecte descentrat respecte a la plaça. Hi havia el projecte de continuar ampliant la plaça enderrocant la resta de cases que tancaven l'espai pel costat del carrer Sant Antoni, però no es va arribar a fer (POUM, 2010).

Tots els cossos presenten eixos de simetria perfectes, on s'alineen els portals i les finestres de la planta baixa amb les obertures del segon i tercer pis, que disminueixen la seva dimensió a més alçada de planta. El cos central i els dos dels extrems són iguals, es caracteritzen per línies horitzontals d'obertures: finestres o portes d'arc rebaixat al primer pis, i finestres a les dues plantes.

Menció a banda mereix el cos de la torre del rellotge, amb portal d'entrada d'arc de mig punt, al primer pis balconada amb balustrada (solució repetida en un dels dos cossos més moderns), sustentada per quatre cartel·les, i dos fanals de ferro decorats amb motius geomètrics. A l'alçada del segon pis hi ha l'esfera del rellotge, per sobre un cos més estret sustenta una estructura de ferro forjat que conté les campanes horàries.

Pel que fa a la decoració, entre el primer i el segon pis es disposen uns esgrafiats de motius florals i cortinatges, reproduïts simètricament al llarg de la façana. A la torre del rellotge, realitzats amb la mateixa tècnica de l'esgrafiats, es pot llegir "Casa Consistorial" sobre l'esfera del rellotge, i a la part més elevada, l'escut de la vila.

Observacions:

Segons l'arquitecte (ROSSELLÓ, 1978), l'edifici comença a intuir algun tret modernista, tot i que es modula de manera clàssica encara.

Història

Es tracta de l'obra més destacada realitzada a Sant Sadurní de l'arquitecte Ubald Iranzo, entre 1887 i 1900, tot i que és possible que no fos l'únic arquitecte que intervingué (CUBELES, 1991). L'edifici es construeix en substitució de l'antiga Casa dels Comuns, probablement construïda l'any 1673, que a final dels segle XIX estava en runes. Hi ha diverses modificacions i ampliacions del projecte.

La primera referència de la intervenció d'Ubald Iranzo és el maig de 1887, quan es fa responsable de la reforma del Saló de Sessions, que es devia considerar prioritària. Les obres no devien avançar gaire, ja que el 1888 el consistori convocava un concurs públic per la reforma de l'antiga Casa consistorial. A final de

l'any 1891 es van iniciar les obres de l'escala, l'any 1895 s'acabaven les obres de la façana (CUBELES, 1991).

Al 1896 es va coronar el campanar amb l'estructura de ferro forjat realitzada per un ferrer del poble, en Joan Forns (POUM 2010). Se sap que després d'estar acabat, es va haver d'elevat 25 cm més segons les indicacions que va fer Ubald Iranzo (CUBELES, 1991).

Les fotografies de 1905 mostren una façana encara sense decorar. Posteriorment fou arrebossada i decorada amb els esgrafiats de motius florals i cortinatges. S'hi afegiren també els dos fanals a cada costat del balcó.

La modificació de la plaça l'any 1945, que enderrocà un edifici que hi havia a la banda del carrer Sant Antoni dotant-la de més espai, va fer que s'intentés un equilibri estètic amb l'edifici antic, per això s'incorporà al quart cos un balcó amb balustrada, similar al de la torre del rellotge (POUM, 2010).

L'arquitecte Ubald Iranzo era barceloní i va obtenir el títol l'any 1879. L'any 1889 era arquitecte municipal de Sant Sadurní. Anys més tard seria el cap de secció de l'Oficina d'Urbanització i Obres de l'Ajuntament de Barcelona. Fou un dels arquitectes més actius de Sant Sadurní a finals del segle XIX (CUBELES, 1991).

Bibliografia

CUBELES, Albert (1991). Urbanisme i arquitectura a Sant Sadurní d'Anoia (1865-1923). Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia. L'Avenç, p.72

ROSSELLÓ, Joan (1978). Fitxes del Patrimoni Arquitectònic a l'Arxiu Històric d'Urbanisme, Arquitectura i Disseny del COAC.

ROSSELLÓ, Joan (1978). "L'arquitectura de l'eclecticisme i el modernisme a Sant Sadurní d'Anoia", a Fires i Festes, 1978.

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 12.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.](#)

